

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1589/2022
24.02.2022. године
Београд

ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Нада Конатар, адвокат у ..., против туженог млт. ВВ, кога заступа законски заступник мајка ГГ, обоје из ..., чији је пуномоћник Душан Дробњаковић, адвокат у ..., ради измене начина одржавања личних односа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 394/21 од 04.10.2021. године, у седници већа од 24.02.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 394/21 од 04.10.2021. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви парничних странака за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријеполу П2 56/19 од 10.02.2021. године измењен је начин одржавања личних односа одређен пресудом Основног суда у Пријеполу П2 1/19 од 02.04.2019. године тако што је одређено да млт. ВВ одржава личне односе са тужиљом ББ, у време када отац млт. ВВ, АА не борави у Србији, први и трећи викенд у месецу од петка од 16.00 часова до недеље до 16.00 часова, првих седам дана зимског распуста, првих 15 дана летњег распуста, други дан Нове године, рођендана и Бајрама, тако што ће тужиља долазити по туженог и враћати га мајци на адресу мајке и одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 394/21 од 04.10.2021. године одбијене су жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужиоци су благовремено поднели одговор на ревизију.

Одлучујући о ревизији на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2) ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Пријеполу П2 1/19 од 02.04.2019. године одређено је да ће млт. ВВ са оцем АА одржавати личне односе, у периоду када тужилац борави у Србији, сваког викенда од петка од 14.30 часова до недеље до 18.00 часова, лети у периоду од 15.07. до 01.08, зими од 21.12. до 05.01, дуги дан Рамазанског бајрама и први дан Курбан-бајрама, тако што ће отац или његови родитељи преузимати и враћати дете на адресу мајке. Тужиља ББ је баба по оцу малолетног туженог.

Према налазу и стручном мишљењу Центра за социјални рад у Пријеполу у интересу малолетног туженог је да остварује контакт са сродницима. Предложено је да млт. ВВ са бабом ББ проводи први и трећи викенд у месецу од петка од 16.00 часова до недеље до 16.00 часова, првих седам дана зимског распуста, првих 15 дана летњег распуста, други дан Нове године, рођендана и верских празника, тако што ће тужиља долазити по дете и враћати га мајци.

Према становишту нижестепених судова тужбени захтев је усвојен применом чланова 6. става 1. и 61. става 5. Породичног закона јер је за емоционални развој малолетног туженог важно да остварује емотивну размену са сродницима оца.

Нису основани ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права. У најбољем интересу млт. ВВ је да одржава личне односе се бабом по оцу и када се отац не налази у Републици Србији како би имао могућност за правилан психо-физички развој. Стога је побијана пресуда донета на основу правилне примене чланова 6. става 1, 61. става 5. и 266. става 1. ПЗ. Начин одржавања личних односа одређен је, на основу правилне примене члана 270. ПЗ, у складу са предлогом ЦСР у Пријеполу. Погрешна примена члана 263. става 1. ПЗ није утицала на правилност одлучивања будући да је у овој парници орган старатељства ЦСР у Пријеполу, који би био надлежан за подношење тужбе, доставио налаз и стручно мишљење у складу са којим је и пресуђено. У таквој правној ситуацији инсистирање на примени члана 263. става 1. ПЗ у ревизијском поступку не би било у најбољем интересу малолетног детета, а према члану 266. ставу 1. ПЗ у спору за заштиту права детета суд је увек дужан да се руководи најбољим интересом детета.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је, применом члана 414. става 1. ЗПП, одлучио као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је, применом члана 165. става 1. у вези чланова 153. и 154. ЗПП, одбио захтеве парничних странака за накнаду трошкова ревизијског поступка јер тужени није успео у овом поступку, а одговор на ревизију који су поднели тужиоци није био потребан за ову парницу.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић